

[Poulsgaard]

med en reklame for skattereformen betalt af det offentlige, dvs. betalt med skatteborgernes egne penge.

Man forstår godt, at ministeren for skatter og afgifter føler sig foranlediget til at nævne alle de gode ting, man håber på at skattereformen vil bibringe, og man forstår da også godt, at man i et valgår vil reklamere lidt med børnepenge, det er såmænd så menneskeligt, men det må være skatteborgerne fuldstændig uvedkommende, hvad skatteministeren ønsker man skal tænke om Ministeriet for Skatter og Afgifter. Med det alt for høje skattetryk, man har i dette land, er det simpelt hen ubegribeligt, at fornuftlige mennesker kan få sig selv til at sætte en sådan reklametryksag i landets aviser.

Hvis man absolut vil reklamere for det elendige skatteforlig, burde det anstændigvis være partierne selv, der betalte, og ikke skatteyderne.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af udenrigsministeren på statsministerens vegne.

Poulsgaard (FP):

Jeg er ked af, at statsministeren ikke er hjemme; det hed sig ellers, at denne regering ikke skulle rejse, og alligevel rejser og rejser den, men det er en anden sag. Jeg vidste godt, at det var udenrigsministeren, der skulle svare, og det er jeg sådan set heller ikke ked af, for det er jo da lederen af et af landets store partier – det næststørste regeringsparti i hvert fald.

Når jeg har valgt at stille spørgsmålet til statsministeren, er det, fordi jeg synes, han er den eneste rette at stille spørgsmålet til. Den annonce, som spørgsmålet drejer sig om, eller reklametryksag, må man vel hellere sige, for skattereformen, som var i den 5. januar 1987, er simpelt hen en hån imod ethvert fornuftigt tænkende menneske. Ydermere er det en hån, når man betænker, at partierne lige har bevilget 30 mill. kr. til at reklamere for sig selv. Derfor stiller jeg det spørgsmål til den fungerende statsminister, hvad statsministeren agter at gøre – og med »gøre« mener jeg, om statsministeren vil tage de enkelte ministre i samråd og fortælle dem, at dette her var en undtagelse, som ikke vil blive gentaget.

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Jeg kan sige til hr. Poulsgaard, at statsministeren – altså den rigtige statsminister – ikke agter at gribe ind i sagen.

Skatteministeren har oplyst, at den annonce, der tales om, var tænkt som en lidt ultraditionel start på den informationsindsats om indholdet i skattereformen, som regeringen agter at indlede, og som vil blive indledt umiddelbart efter, at fristen for indgivelse af selvangivelse for 1986 er udløbet.

Poulsgaard (FP):

Jeg beklager det virkelig dybt. Statsministeren læner sig tilbage i stolen – han vil ikke gøre en disse. Vi har noget, der hedder Statens Informationstjeneste, i dette land. Hvis der virkelig skulle sendes information ud til borgerne, måtte det være dette kontor, der tog sig af det, og ikke skatteministeren, der begyndte at optræde som reklamefirma for sig selv. Det er for dårligt. Det er jo ikke bare noget, som Fremskridtspartiet siger. Hvis udenrigsministeren, der somme tider er hjemme, havde tid til at læse aviser, ville han som leder af landets næststørste regeringsparti kunne se, at også de aviser, der ellers har fået disse annonceindtægter, er dybt forargede. Vi begynder at bevæge os derud, hvor vi ikke kan bunde, og derfor er det beklageligt, at regeringen fastholder, at man vil lade de enkelte ministerier selv afgøre, hvordan de vil skalte og valte med borgernes penge.

Ole Espersen (S):

Jeg tror, det er meget usædvanligt i den vestlige verden – men meget almindeligt i andre dele af verden – at en regering reklamerer for sig selv og bruger offentlige midler til det.

Jeg vil gerne spørge, om det er korrekt, således som spørgeren lader formode, at annoncen ikke er udfærdiget af Statens Informationstjeneste, og hvis det er korrekt, hvad baggrunden da er for, at man ikke har valgt som sædvanlig at bruge Statens Informationstjeneste, og – igen under forudsætning af, at mit spørgsmål er rigtigt funderet – i hvilke tilfælde regeringen i fremtiden agter at betjene sig af Statens Informationstjeneste og i hvilke tilfælde af andre, f.eks. private reklamebureauer.